

(S)HIT(T)-bod

Aan de uittocht van lokale fondsen van de Amsterdamse effectenbeurs lijkt maar geen einde te komen. Vanochtend werden we 'verblijd' met een overnamebod op HITT, actief op het gebied van verkeersgeleidingssystemen. Een bod in contanten van 5 euro, uitgebracht door twee grootaandeelhouders waarvan er een gedomineerd wordt door een lid van de RvC en de huidige CFO, betekent een premie ten opzichte van de laatst gedane koers van zo'n 33%. Op het eerste gezicht lijken beleggers hiermee tevreden want de koers gaat vanochtend in die richting. Toch is de noidge scepsis op zijn plaats.

Weinig plezier

Aandeelhouders die bij de beursintroductie, nu vijf jaar geleden, in deze kansrijke groei-onderneming hebben belegd zullen zeker op hun neus kijken. De uitgiftekoers was indertijd immers f 24 en dat is omgerekend 10,89 euro. De prijs die nu wordt geboden is dus minder dan de helft van die waartegen ze naar de beurs zijn gebracht. Een teleurstellende rendement betekent echter niet dat het bod dan ook te laag is. Het moge duidelijk zijn dat de onderneming haar eigen groei- en winstverwachtingen niet heeft waargemaakt en dat ook het veranderde beursklimaat een rem zet op de waardering van aandelen.

Moeilijker verteerbaar is de argumentatie rondom het beeindigen van de beursnotering. Klassieker one-liners als 'het ontbreken van toegevoegde waarde, de geringe aandacht voor het aandeel en kostenbesparingen' ontbreken ook hier niet. De kritische lezer beseft dat de onderneming zich hiermee een brevet van onvermogen geeft. Immers het is de taak van de bedrijfsleiding om via goede operationele prestaties de belangstelling voor het aandeel op te wekken. Een uitgekiend beleid op het gebied van investor relations doet dan de rest. Bovendien wist men natuurlijk al lang voor de beursgang dat aan een notering kosten en verplichtingen zijn verbonden.

Helemaal bont maakt men het met de opmerking dat de beursnotering de acquisitie- en groeistrategie belemmert. Als we kijken naar de motieven die HITT in 1998 in haar persbericht ter begeleiding van de beursgang noemt, zijn dat juist vergroting van de naamsbekendheid en effectuering van de toekomstige groei. De geloofwaardigheid is dan ook ver te zoeken.

Goed koopmanschap

Het lijkt er dan ook op dat de beide bidders handig gebruik maken van de informatievoorsprong die zij per definitie hebben. De karige berichtgeving van HITT over het afgelopen jaar wijst er op dat er commerciële vooruitgang wordt geboekt. Uit persberichten lezen wij niet alleen orders van Schiphol maar ook uit Denemarken en de groeiemarkt bij uitstek: China. Ondanks een verliesgevend eerste halfjaar hadnhaaft de onderneming de winstverwachting voor 2003. De timing van het bod is dan ook uitstekend te noemen waarvoor nog een argument kan worden aangevoerd.

Achter een van de bidders (HITT Holding) gaan namelijk onder meer de heren Prinsen (momenteel lid RvC) en Van Asperen (huidige CFO) schuil. Ditzelfde HITT Holding was in 1998 verkopende partij bij de beursgang. Waar beleggers van het eerste uur hun investering dus zagen verschrompelen, zien zij het huidige bestuur profiteren. Die kopen immers hun aandelen voor de halve prijs terug.

Zo'n actie zou natuurlijk op verzet kunnen stuiten van de aandeelhouders die zich terecht bekocht voelen. Indien minder dan 95% van de aandelen wordt aangeboden, kan de beursnotering niet worden beeindigd. Een aandeelhouder met minimaal 5% zou het bod dus kunnen blokkeren. De enige bekende partij met zo'n belang is Darlin..... inderdaad de tweede partij die het bod op HITT N.V. uitbrengt. Door Darlin op voorhand bij de overname te betrekken, voorkomt men dus heel handig een georganiseerd verzet van

minderheidsaandeelhouders. Darlin, een beleggingsvehikel van Frederik van Beuningen, profiteert dus straks als enige belegger mee wanneer HITT, buiten de schijnwerpers van de beurs, haar verwachtingen gaat waarmaken.

Als we bedenken dat diezelfde Van Beuningen in de commissie Tabaksblad, als vertegenwoordiger van beleggers, vrolijk meepraatte over regels inzake goed ondernemingsbestuur dan zal het duidelijk zijn dat we op het gebied van Corporate Governance in Nederland nog een lange weg te gaan hebben.